

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Hur man ökar andligt oberoende

Äldste Robert A. Dryden, Storbritannien
Områdessjuttio

Äldste
Robert A. Dryden

Hur avgör vi vikten av andligt och timligt oberoende?

President Thomas S. Monson har sagt: "Låt oss vara oberoende och självförsörjande. ... Frälsningen kan inte uppnås enligt någon annan princip."

Hur kan vi då förbättra vårt andliga oberoende? Aposteln Paulus talade om det tillstånd människan måste uppnå för att verkligen vara andligt oberoende. Det är tillståndet när en människa har förtjänat rätten att få det levande evangeliet skrivet "inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött, på människohjärtan".¹

En anmärkningsvärd berättelse

Ibland visar en medlem anmärkningsvärda framsteg mot andligt oberoende. Paul är en sådan medlem.

Han var yngst av fem barn och växte upp i ett hem och område där alkohol, droger, övergrepp, våld och fångelse var en normal del av livet och resulterade i fattigdom och vedermodor. På grund av fattigdomen blev Paul ofta ombedd att stjäla mat till familjen. Han blev omhändertagen som ungdom och misshandlades illa.

Nedan följer hans framsteg och prestationer under lite över ett år:

Mormons bok blev hans livs kärlek. Han förundrades över den Helige Anden som blev hans ständige följeslagare. Han kallades som församlingens missionsledare vilket resulterade i framgång inom dop och aktivering.

Han fick hjälp med släktforskning och döptes sedan som ställföreträdare för 65 förfäder i hans direkta släktlinje. Han fick en bil av en broder som såg hans stora hängivenhet mot Herrens verk. Nu är Paul verkligen oberoende. Han fick melkisedekska prästadömet och kallades att verka som handledare i stavens återhämtningsprogram för missbrukare. Han visade omsorg om de hemlösa på orten. Han organiserade och höll i mindre sammankomster för nya medlemmar, undersökare och medlemmar som arbetade på att bli mer aktiva. Han fick i uppdrag att tala under en stavskonferens och tog senare emot sin begåvning i templet. Han uppfyllde sin dröm att vara med på generalkonferensen tillsammans med missionären som hittade och döpte honom. Deras ögon fylldes av tårar när president Monson kom in i konferenscentret.

I inledningen till oberoendeservicens kurs "Min grund" uppmuntrar första presidentskapet oss att flitigt studera och tillämpa oberoendets principer och lovar att när vi gör det så blir vi välsignade.

Vi uppnår andligt oberoende när vi följer första presidentskapets vägledning och flitigt följer enkla andliga principer enskilt och som familj varje dag.

1. Vi ska hålla Guds bud.²
2. Vi ska söka i skrifterna (särskilt Mormons bok) och lära oss att sträva framåt och mätta oss med Kristi ord.³

3. Vi ska be från hjärtat. När vi inte ropar till Herren, låt då våra hjärtan vara fyllda, vända till honom i ständigt bön.⁴

Brigham Youngs lärdomar överensstämmer på ett mäktigt sätt med första presidentskapets när det gäller den nödvändiga vägen mot att uppnå andligt oberoende.

Brigham Young sa: "Vi ... tar alla lagar, regler, förordningar och föreskrifter som finns i skrifterna och praktiserar dem så långt det är möjligt, och fortsätter sedan att lära och förbättra oss tills vi kan leva av varje ord som utgår från Guds mun."⁵

"Medlemmarna kan inte ta emot lagarna i deras fullhet. Men de kan ta emot lite här och lite där, lite i dag och lite i morgon, lite mer nästa vecka ... Om vi vill ta vara på fullheten av den kunskap som Herren avser att uppenbara, lite i taget, för jordens invånare, måste vi förbättra oss inom varje liten sak som uppenbaras för oss."⁶

Hans budskap bekräftar att "vår personliga tillväxt i evangeliet sker lite i taget, rad på rad, då vi lever efter de principer vi lär oss",⁷ i Jesu Kristi namn, amen. ■

FOTNOTER

1. 2 Kor. 3:3.
2. Se Matt. 22:35–40.
3. Se 2 Ne. 31:20.
4. Se Alma 34:27.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young (1997)*, s. 21.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young (1997)*, s. 21.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young (1997)*, s. 21.

Malmö firade 20 år som stav den 1 september 2016

Hyacinth E. Anyanwu, Malmö stav

Medlemmar från Malmö stav vid templet i Köpenhamn.

För detta ändamål åkte stavens medlemmar till Herrens hus i Köpenhamn för att fira och tacka Herren för hans nåd och godhet.

Utmaningarna har varit många för att uppnå denna dag och har tagit lång tid från organiserandet av Malmö distrikt 1853. 163 år av arbete, tro, tålamod, och underkastelse av Guds vilja.

Vi har gått igenom utmaningar, som när många medlemmar emigrerade till Utah då kyrkans ledare kallade till Zion. Vi har gått igenom de förföljelser och motstånd som de svenska myndigheterna utövade och även falska anklagelser från etablerade kyrkor. Vi har upplevt begränsade resurser för att nämna några få. Nyomvända lokala medlemmar fick tidigt ta ansvar för kyrkans verksamhet.

I en rapport från 1897 beskrivs läget enligt följande: "Malmö är den minsta konferensen i Sverige med

endast 248 medlemmar. För omkring ett år sedan tycktes det som om verket helt skulle dö ut i Malmö och det var ofta omöjligt att samla tillräckligt medlemmar för ett möte på sabbatsdagen. Då var det inte ovanligt att endast två personer kom på söndagsmötet" (*Steg i tro*, s.72).

Som pionjärer har vi gått igenom olika strukturella förändringar för förbättringar, som konferens, distrikt, gren och till slut bildandet av en stav med församlingar.

Hur vi började: Den första mannen som förde evangeliet till Sverige år 1850 var äldste Forsgren. Den svenska regeringen deporterade honom tillbaka till USA eftersom fritt religionsutövande inte var tillåtet i Sverige (konventikelplakatet).

Därefter tog svenska medlemmar som bodde i Danmark evangeliet till södra Sverige. Från den tiden har Jesu

Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga sina rötter i Sverige. Man såg stor framgång och de nyomvända lokala medlemmarna kallades som missionärer att sprida evangeliet under ledning av Anders Winberg.

Den 25 juni 1853 bildades södra skånska konferensen eller Skåne konferens med ett antal organiserade grenar.

Historiskt har detta lett fram till nuvarande Malmö stav i följande ordning:

- Skåne konferens 1853–1921
- Malmö konferens 1921–1927
- Malmö Distrikt 1927–1996
- Malmö stav 1996–

Malmö stav blev den fjärde staven i Sverige den 1 september 1996, med 1 554 medlemmar, 5 församlingar och 5 grenar.

Ett stort träd växer inte över en natt. På samma sätt kunde vi inte nå denna framgång utan hängivna ledare, både lokala och missionärer. Dessa ledare har på många sätt bistått med andlig ledning och näring så att medlemmarna trofast kunnat hålla sig till ledstängten trots motstånd från omgivningen. Det kan vara på sin plats att nämna några av dessa ledare som på senare tid har banat väg för oss:

Emil Törngren, 1964–1965; Lennart Helmstad, 1965–1967; Gösta I. Malm, 1967–1969; Karl Forsman, 1969–1972; Benni R. Ejderbrand, 1972–1976; Carl-Erik Johansson, 1976; Bertil Rasmusson, 1976–1981; Hans G. Karlsson, 1981; Bengt Jones, 1981–1984; Urban Girhammar, 1984–1988; Lennart Bondesson, 1988–1989; Arne Karlsson, 1989–1991; Urban Girhammar, 1991–1996. Malmö stav bildades den 1 september 1996 och följande bröder har tjänat som stavs-presidenter till dags dato: Urban Girhammar, 1996–2004; John Hedberg, 2004–2012; Tony Clark, 2012–. ■

Min favoritpsalm – ett sakramentsmöte i Malmö

Ulla Osborne, Malmö församling

”Ära ske vår Konung stor, sjung du jord och himlars kor!” (Psalmer, nr 28). Så lät det en söndag i september 2016 när församlingen i Malmö stämde upp i den inledande lovsången. Hela mötet, som leddes av Magnus Molbaek, förste rådgivare i biskopsrådet, handlade om favoritpsalmer. Flera medlemmar hade blivit ombedda att presentera sin psalm och varför den hade en särskild betydelse för dem. Församlingen fick sedan sjunga psalmen, eller som i ett fall när den framfördes av unga kvinnor.

Under mötet sjöngs bland andra ”Räkna Guds gåvor” (nr 167) och ”Han lever, min Förlossare” (nr 83). Syster Jackson, en av församlingens heltidsmissionärer, berättade om sitt besök i Israel. Ingen proselytering var tillåten, men hon sjöng ”Bliv kvar hos mig, det afton är” (nr 101) och påverkade en lyssnande kvinna så starkt att kvinnan bad henne sjunga psalmen en gång till. Församlingens musikordförande Ulla Osborne fick avsluta mötet med att presentera sin favoritpsalm, ”Jag kan icke räkna dem alla” (nr 52) med text av Lina Sandell. Trots ett liv med många sorger uttrycker Lina stor tacksamhet för Guds godhet, vilket också vi bör lära oss att göra.

Broder Molbaek: ”Initiativet till temat kom från Klas Söderbom, vår andre rådgivare, som närvarat vid ett sådant sakramentsmöte i USA. Han sa att det var ett av de mest andliga möten han någonsin besökt och att hela upplevelsen var underbar. Biskopsrådet önskade förmedla att ett sakramentsmöte består lika mycket av musiken som

budskapen, då varje psalm har ett eget budskap. Ofta är det musiken som är mer upplyftande än något annat.”

I förordet till psalmboken står det: ”Sångerna inbjuder Herrens ande, skapar en vördnadsfull känsla, förenar oss som medlemmar och ger oss möjlighet att lova Herren.” Så blev det i Malmö denna söndag. Flera närvarande kommenterade den speciella känsla som varit rådande och biskopsrådet utlovade uppföljning.

Russel M. Nelson: ”God musik har kraften att göra oss ödmjuka, bedjande och tacksamma. Profeter i alla tider har undervisat om vikten av god musik i vår gudsyrdkan.” ■

Magnus Molbaek,
förste rådgivare
i biskopsrådet
i Malmö
församling, ledde
sakramentsmötet
som handlade om
favoritpsalmer.

FOTO ULLA OSBORNE

HUR JAG VET

Dop för evigheten

Ann-Cathrine Hindborg, Utby församling

Lennart kommer ursprungligen från Sätilla i Västergötland. Han föddes som barn nummer 9 i en familj som förutom föräldrarna bestod av 19 barn, varav 4 var halvsyskon.

En distriktskonferens – tankar och reflektioner

Elisabeth Dahlkvist, Umeå distrikt

Den 12–13 november 2016 var det dags för årets andra distriktskonferens i det norrländska distriktet och som vanligt var känslorna många då man åkte därifrån. Det första man kom att tänka på var att trots att man var närvarande och lyssnade på allt som sas på mötena, så är det otroligt lite man minns, men *känslan* av allt som sas stannade kvar.

Temat under konferensen var att ”stärka vittnesbördet”, ett tema som helgens konferens verkligen lyckades leva upp till, i det stora som i det lilla. Bara att få träffa alla andra som delar samma grundläggande värderingar och religiösa tankar är otroligt stärkande i en värld vars åsikter byter riktning från kyrkans för var dag som går. En konferens med ett talande och aktuellt tema, och desto viktigare för oss som lever i det nutida samhället. ■

verkade bland indianerna. Det pågick en väckelse överallt och de var med och öppnade nya församlingar, barnhem och skolor i fattigdistrikten. Tre av Lennarts och hustruns barn är födda i Bolivia, det fjärde barnet är fött i Chile, där de fortsatte sin mission. Deras missionstid blev sammanlagt 25 år!

Frälsningsarmén har inget dop, och Lennart som längtade efter ett nedsänkningdop till syndernas förlåtelse kunde inte sluta tänka på detta. Därför sökte han sig till slut till Pingstkyrkan och där fick han döpas och kände sig nöjd.

Lennart som då var ensamstående råkade ut för en bilolycka. Han skadade ett ben och hamnade på sjukhus. I sängen intill låg en man som ägde en byggnad med lägenheter i Partille och genom honom fick han på omvägar lägenheten där han nu bor. Han började åka buss tre gånger i veckan för att simma och träna benet. Så hände sig en dag att två missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och Utby församling hoppade på samma buss. De började tala med honom och det ledde till att de blev inbjudna till hans hem.

Han fick alla lektionerna men kände sig nöjd med situationen som den var – han behövde inte ytterligare ett dop. En tisdag när missionärerna skulle gå bestämde de att de ändå skulle komma tillbaka på lördagen. Natten till lördagen drömde Lennart att den Helige Anden vittnade för honom precis det som missionärerna undervisat om, att det dop han redan genomgått gäller för livet men det dop han nu blev erbjuden gäller för evigheten och "det skall du ta emot!"

När missionärerna kom på lördagsförmiddagen hade han en överraskning till dem – han ville döpas

Lennart kan se hur Herren, på ett förunderligt sätt, beredde vägen och

FOTO ANN-CATHERINE HINDBOG

Lennart Johansson

ledde honom steg för steg fram till ett vittnesbörd om Jesu Kristi sanna kyrka.

Nu har det gått ett år och han har varit i Köpenhamns tempel två gånger och utfört ställföreträdande dop för andra som inte haft samma möjlighet som han. Han träffar missionärerna från Utby och Partille två dagar i veckan och

de tränar lektionerna på honom, i syfte att förbättra svenska språket.

Nu i december 2016 åker Lennart på sin årliga tvåmånaders resa till Chile, till en skola för mycket fattiga barn som han och några andra sponsrar. Till att börja med hjälper han till att ordna och bekosta matkassar som delas ut till de fattigaste familjerna till julen.

I januari samråder han tillsammans med skolans socialassistent om vilka barn som behöver ekonomisk hjälp. Skolan i Chile är gratis men allt skolmaterial får eleverna betala själva, och har man inte möjligheter att bekosta det så kan man alltså inte gå i skolan!

Lennart är fortfarande en sann missionär, still going strong, 84 år gammal.

Och vi är alla glada som får ha en sådan kraft och ett sådant exempel i vår församling! ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och

ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristik-yrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Petersson,

stavsreporter Stockholms södra stav

Elisabeth Dahlkvist,

reporter i Umeå distrikt ■